

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delaycev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 70 — ŠTEV. 70.

NEW YORK, TUESDAY, MARCH 26, 1935. — TOREK, 26. MARCA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

NEMCIJA NE NAMERAVA NAPASTI SOVJ. RUSIJE

POSVETOVANJA MED HITLERJEM IN ZASTOPNIKI ANGLIJE SO SE ZADOVOLJIVO ZAVRŠILA

Prvo posvetovanje je trajalo devet ur. — Angleška delegata je pozdravil na letališču zunanji minister Neurath. — Poljska je poslala Berlinu protest. — Za sedanjo napetost v Evropi ni Nemčija odgovorna. — Vzhodna locarnska pogodba ne bo določala vojaške pomoči.

BERLIN, Nemčija, 25. marca. — Danes se je vršila devet ur trajajoča konferenca med kanclerjem Hitlerjem ter Sir Simonom in stotnikom Edenom, ki sta zastopala Anglijo. Prvi pogovor se je zaključil v obojestransko zadovoljstvo. Pogajanja se bodo jutri nadaljevala.

Diplomati so prišli do sledečih sklepov:

— Angleža sta zatrdila Hitlerju, da Anglija vbodoče ne bo vztrajala pri zahtevi, naj nameravana vzhodno-locarnska pogodba vsebuje določbo za medsebojno vojaško pomoč.

Hitler je slovesno izjavil, da Nemčija niti v sanjah ne misli uvesti vojaške akcije proti Sovjetski uniji. Nemčija potrebuje močno armado, ogromno zračno brodogradnjo in močno mornarico v Vzhodnem morju, da ji bo mogoče braniti Evropo pred sovjetskimi napadi.

BERLIN, Nemčija, 25. marca. — Siv aeroplan s štirimi motorji in z angleško zastavo se je malo pred sončnim zatonom prikazal iz sivih oblakov ter pristal na Tempelhof letališčih. Tajnik državne urada dr. Otto Meissner je salutiral in stopil s naprej angleški poslanik Sir Eric Phipps in več uradnikov nemškega zunanjega urada z nemškim zunanjim ministrom baronom Neurathom na čelu, da pozdravijo Sir Simona in stotnika Edena. Ob robu letališča je stalo več tisoč ljudi, ki so došle diplomate glasno pozdravljali. Po kratkem pozdravnem govoru so se vsi angleški diplomati z avtomobili odpeljali v angleško poslaništvo na čaj.

Sir Simon in stotnik Eden sta prišla v Berlin v kar najvažnejši zadevi zadnjih desetih let. Tudi Berlinčani seavedajo važnosti konferenc, ki se bodo vršile dva dni. Na letališču in po ulicah, kjer so se peljali diplomatski avtomobili, je stalo nad deset tisoč ljudi.

Sir Simon in Eden sta se nastanila v hotelu Adlon, kjer ju je pozdravila velika množica ljudi, med katerimi so bili večinoma tujci.

BERLIN, Nemčija, 25. marca. — Poljski poslanik Josip Lipski je nemškemu zunanjemu ministru baronu Konstantinu Neurathu izročil protest svoje vlade proti obnovitvi prisilne vojaške službe v Nemčiji.

Lipski je rekel baronu Neurathu, da je Nemčija z uveljavljanjem vojaške službe ustvarila v Evropi položaj, katerega smatra Poljska za nevarnega. Baron Neurath pa je poslaniku Lipskemu odgovoril, da Nemčija ni kriva, da je nastal sedanji napeti položaj, temveč so krive druge države, ki so prisilile Nemčijo do tega koraka. Vsebinska poljskega protesta sicer ni bila objavljena, toda znano je, da je protest zelo odločen, da se razlikuje od francoskega in italijanskega protesta.

Poljska, ki je bila do sedaj najožja prijateljica Nemčije, se je od nje pričela oddaljevati in se nagibati k Franciji. S tem je Nemčija izgubila svojo največjo diplomatsko oporo v Evropi in Anglija je na svojem stališču postala močnejša.

Diplomatski krogi zatrjujejo, da je Francija imenovala novega poslanika za Poljsko. Poljska pa je iz Čehoslovaške odpoklicala svojega konzula, ki je bil vedno v sporu s čehoslovaško vlado zaradi narodnih manjšin in je s tem pokazala, da hoče odstraniti vse zapreke za boljše odnose s Čehoslovaško.

Po vsem svetu naj bo uveljavljen "New Deal"

BANDITI SO IZPUSTILI VREMŠAKA

Vremšakovo spremljevalko so oblasti pridržale v svrhu preiskave. Vremšak in Fowler sta obljubila plačati deset tisoč pezov.

Mexico City, Mehika, 25. marca. — Mehški banditi so izpustili Louisa F. Vremšaka in Marka Fowlerja, ki so ju ugrabili pred par dnevi. Najbrž so se ustrašili zvezne kavalarije, ki jim je bila na sledu.

Ujeta sta bila v samotnem gorovju države Zacatecas.

Fowler je rudniški inženir iz Nebraske, Vremšak je pa letalec, ki se je iz Pasadena, Cal., odpravil v Mehiko iskat zlato.

Izpuščena sta bila proti obljubi, da bosta plačala banditom deset tisoč pezov. (En pezo je nekaj več kot 27 centov v ameriškem denarju).

Ugrabljenje se je završilo pri mestu Jalpa v državi Zacatecas. Fowlerja, Vremšaka in osemdeset njihovih delavcev je obkolilo sto banditov. Po kratkem boju so banditi zmagali ter odvedli Fowlerja, L. Vremšaka in njegovega služabnika Gonzalesa de Leona.

Mrs. Mary McKinney, ki je spremljala Vremšaka, so določili za posredovalko.

Zvezno vojaštvo je takoj pričelo z zasledovanjem. Vojaški so ujeli več sorodnikov odvajalcev, ter jim zapretili s smrtjo, če bi se ujetnikoma kaj zalega zgodilo.

Banditi, videč, da se ne bodo mogli dolgo ustavljati zasledovalcem, so prisilili Vremšaka in Fowlerja s prisego potrditi, da jim bosta plačala zahtevano odkupnino. Nato sta bila izpuščena iz banditskega taborišča in jahala šestnajst ur, predno sta dospela v Jalpo.

Vremšak je rekel časnikarjem poročevalcem: — Par noči sem moral spati v hudem dežju na prostem, kar ni malenkost zame, ker sem star že trideset let. Banditi bi naju prav lahko usmrtili, pa so bili v splošnem še celo nekakšni gentlemeni.

Vojno ministrstvo je potrdilo poročilo, da sta bila Fowler in Vremšak izpuščena ter da je vojaštvo pri zasledovanju usmrtilo šest banditov.

Agua Calientes, Mehika, 25. marca. — Danes sta se vrnila

Da se je sedaj Poljska pridružila ostalim evropskim državam, ki so vložile svoj protest v Berlinu, je v političnem oziru velike važnosti. Do sedaj je splošno prevladovalo mnenje, da se Nemčija in Poljska pripravljata na vojno z Rusijo in da boste zahtevali premembo meja v baltičkih državah. — Sovjeti so dolžili Nemčijo in Poljsko, da ste sklenili tajno zvezo, po kateri bi Nemčija dobila od Poljske nazaj gdanski koridor in Gorenjo Šlezijo, Poljska pa bi s pomočjo Nemčije dobila od Litvinske Memel in od Rusije del Ukrajine.

FISH PRIZNAL NOV ZLOČIN

Fish je priznal, da je umoril tudi Billy Gaffneya. — Zagovornik ga hoče razglasiti za blazenega.

White Plains, N. Y., 25. marca. — Pomožni državni pravnik Elbert T. Gallagher, ki je vodil proces proti Albertu T. Fishu glede umora 10 let stare Grace Budd, pravi, da mu je nek newyorški časopis sporočil, da ima v svojih rokah Fishovo pismeno izjavo, v kateri priznava, da je pred osmimi leti umoril tudi 4-letnega Billyja Gaffneya v Wistaria Cottage v Greenburg, N. Y.

Ta izjava je bila prebrana pri večerajšnjem zaslišanju, ko je sodnik Close nad Fishem izrekel smrtno obsodbo.

Gallagher je tudi zvedel, da bo Fishu zagovornik James E. Dempsey porabil to izjavo, da ž njo ovrže smrtno obsodbo in sicer z utemeljevanjem, da je Fish blazen in da je bil blazen tudi v času, ko je umoril Grace Budd. V svoji izjavi pravi Fish, da je zabil malega Gaffneya v cottage, kjer ga je umoril in razrezal ter dele njegovega trupla skril za nekim praznim zemljišču v Brooklynu.

V nedeljo je Fisha v ječi obiskalo pet njegovih otrok. Morilec je bil zelo potrt in niti otroci ga niso mogli saj nekoliko razvedriti. Ž njim so mogli govoriti samo skozi cev in med razgovorom, ki je trajal pol drugo uro, je Fish pogosto jok.

EKSPLOZIJA V JUGO-SLAVIJI

Beograd, Jugoslavija, 25. marca. — V Kragujevcu je nastala eksplozija v skladišču municije. Povzročena škoda znaša petdeset tisoč dolarjev. Dve osebi sta bili usmrčeni, tri pa težko poškodovane. Eksplozija je bilo slišati na razdaljo več milj.

v civilizacijo Mark Fowler in Louis Vremšak, ki so ju banditi ugrabili in odvedli v gore. Oblasti so pridržale v svrhu zaslišanja mlado vdovo Mary McKinney, ki se je vrnila v Zacatecas ter prinesla odkupnino za Vremšaka in Fowlerja.

Mrs. Hauptmann je v svojem govoru rekla, da je njen mož nedolžen.

"Hauptmann je prisegel na življenje svojega otroka", je rekla, "da ni storil tega zločina. Obsojen je bil zaradi svojega prijatelja Izidorja Fisha. Fish je bil naš prijatelj. Nekaj dni, predno je odpotoval v Nemčijo, je prinesel k nam škaflijo z denarjem. Pa nikdar nimno ničesar vedeli o tem. Zaradi Fisha je moj mož obsodjen morilec, toda s tem ni bil v nikaki zvezi".

Mrs. Hauptmann je rekla, da potuje po deželi zaradi tega,

HAUPTMANN ŠE VEDNO UPA

Najbrže bo razprava o prizivu odgodena. — Policija v Detroitu prepovedala nabirati denar.

Zagovorniki Bruno Richarda Hauptmanna, kakor tudi državni pravnik države New Jersey, se pripravljajo na zasliševanje priziva proti smrtni obsodbi, ki pride na vrsto v četrti pred Court of Errors v Trentonu. Glavni Hauptmannov zagovornik, Edward J. Reilly je rekel, da bo prosil sodišče, da razpravo o prizivu odloži do oktobra. Generalni pravnik Wilentz pa bo temu nasprotno najbrže vztrajal pri svoji zahtevi, da se obravnava določi v maju.

Hauptmannovi zagovorniki bodo skušali prinesiti dokaz, da generalni pravnik ni pravilno sestavil obtožnice proti Hauptmannu.

Obtožnica namreč zatrjuje, da je bil Lindberghov otrok umorjen pri roparskem vplomu. Hauptmann je izvršil zločin vploma, ker je ponoči protipostavno vlomil v hišo in si prilačil otrokovo spalno obleko. Zagovornišvo bo zato trdilo, da gre tu sicer tudi za tatvino otroka, da pa se ni vlomilec protipostavno polastil nočne obleke, ker je bila čez nekaj dni vrnjena.

Trinajst sodnikov sodišča Court of Errors bo podpredstvom sodnika Campbella razpravljalo o prizivu. Član tega sodnega dvora pa je tudi sodnik Trenchard, ki je vodil obravnavo proti Hauptmannu in je Hauptmanna obsodil na smrt, toda pri razpravi o prizivu ne bo udeležen, ker od njega ni mogoče pričakovati, da bi razsodil v prilog priziva.

Medtem pa poroča "Ass. Press", da je prišla Hauptmannova žena Ana s svojim oglaševalnim agentom Weberjem v Detroit, Mich., kjer je bilo sklicano javno zborovanje, kjer je hotela nabrati denar za obrambo svojega moža.

Weber je bil najel veliko mornarško vojašnico, kjer se je zbralo okoli 1000 Nemcev, ki so plačali po 75c vstopnine. V veliki dvorani je bilo tudi okoli 100 policistov.

Mrs. Hauptmann je v svojem govoru rekla, da je njen mož nedolžen.

"Hauptmann je prisegel na življenje svojega otroka", je rekla, "da ni storil tega zločina. Obsojen je bil zaradi svojega prijatelja Izidorja Fisha. Fish je bil naš prijatelj. Nekaj dni, predno je odpotoval v Nemčijo, je prinesel k nam škaflijo z denarjem. Pa nikdar nimno ničesar vedeli o tem. Zaradi Fisha je moj mož obsodjen morilec, toda s tem ni bil v nikaki zvezi".

Mrs. Hauptmann je rekla, da potuje po deželi zaradi tega,

VODSTVO NAD NOVO AKCIJO NAJ PREVZAME LLOYD GEORGE

PHILADELPHIA, Pa., 25. marca. — Ravnatelj vzgojnega oddelka avstrijsko-ameriške družbe, profesor Adolf Timm je na bivšega angleškega ministrskega predsednika Lloyd Georgea naslovil javno pismo, v katerem ga pozivlja, da prevzame vodstvo "new deala" za izboljšanje gospodarskih razmer celega sveta.

"DOLI S KRALJEM!"

Glasgow, Anglija, 25. marca. — 70.000 ljudi, med njimi mnogo žensk in otrok, je prikorakalo v mesto z rdečimi zastavami. Med korakanjem so klicali. "Doli s kraljem!" To je bila največja demonstracija brezposelnih v Glasgowu.

NEVIDNI TORPEDO

London, Anglija, 25. marca. Kot pravi "Daily Express" ima Nemčija nevidni torpedo, katerega goni mesto zračnega pritiska elektrika. Torpedo je mnogo bolj nevaren ko prejšnji torpedi, ker za njim na vodi ni videti sledu. Kadar je bil prej torpedo izpuščen iz cevi, se je voda razburkala in je bilo jasno videti sled, kar pa pri novem torpedu odpade.

"Daily Express" pravi, da so nemški submarini preizkušali novi torpedo s sodelovanjem nekaterih nevtrálnih držav.

ANGLEŠKI DIPLOMAT ZBOLEL

Berlin, Nemčija, 25. marca. Pri banketu, ki ga je priredil kancler Hitler angleškim diplomatom, je nenadoma zbolel Lawrence Collier, član angleškega zunanjega ministrstva. Zdravniki so ugotovili težak slučaj ne prebave.

POVODENJ NA KITAJSKEM

Nanking, Kitajska, 25. marca. — Voda Rmone reke je prestopila svoje bregove in je preplavila nad 1000 kvadratnih milj polja v provinci Hopel. Uničenih je več kot 500.000 akrov zemlje in 250.000 prebivalcev je brez strehe. Ako se bo povodenj nadaljevala, bo reka izpremenila svoj tok proti morju v bližini Tientsina. V tem slučaju bodo opustošene obširne planjave province Honan in Santung.

Rmena reka že skozi stoletja povzroča povodnji, ki so poleg velikanske škode, ki so jih pozročile, tudi vedno zahtevale veliko število človeških žrtev. Leta 1933 je utonilo 50 tisoč Kitajcev in milijon prebivalcev je ostalo brez strehe.

da nabere potrebni sklad za obrambo svojega moža.

Na tem zborovanju je bilo plačane vstopnine \$714.75. Nekdo je pustil na mizi \$28 in se. Mrs. Hauptmann je pozneje, ko so ljudje že odhajali, nabrala \$50. Nato pa je policija pobiranje nadaljnih prispevkov prepovedala.

Timm piše:

"Oči milijonov mislečih ljudi na tej strani Atlantika so obrnjene na Vas kot na moža, ki more svetu pokazati pot, ki vodi k izboljšanju gospodarskega položaja. Pozdravljajo vaš namen, ki je obrnjen na "vrnitev". Vaše članke berejo z velikim zanimanjem. V Vas vidijo preživečega člana "velikih štirih". Vedo, da na podlagi svojih izkušenj na mirovni konferenci morete svetovetu svetovati. Kaj boste naredili? Ali boste pomagali svoji deželi s tem, da boste svetu pomagali, da se popravi? Evropski državni morajo nehati, da bi jih vodili isti nagibi, ki so dovedli do svetovne vojne, namreč zavist, ljubosumnost, sebičnost in samoljublje, pa če so to nagibi kake države, ali skupine držav, munijskih izdelovalcev in mednarodnih bankirjev, kajti to je še vedno, kakor je bilo, zapreka za izboljšanje sveta in vodi k novim vojnám".

Nato navaja Timm iz zgodovinskih knjig, da je Lloyd George na mirovni konferenci igral dvojno vlogo in je pogosto svoje prepričanje žrtvoval imperijalističnim interesom svoje koalicijskega kabineta.

Timm tudi spominja na to, da je Clemenceau v Versaillesu izjavil, da se je 150.000 Francozov iz Posaarja obrnilo na tedanjega predsednika Poincarreja s prošnjo, da bi bilo Posaarje pridruženo Franciji. Timm pa trdi, da se je pri ljudskem šteju leta 1910 izmed 652.000 prebivalcev samo 339 prebivalcev izreklo za francoski materni jezik. Vendar pa navzile temu ni Clemenceau te svoje napačne trditve nikdar prekalal.

Nato navaja Timm govor, katerega je imel južnoafriški generala Smuts lanskega leta v Londonu in v katerem je rekel, da je položaj resen in da bojevit govorjenje prinese nevarnost. Zato je že čas, da se postavi pravi mir, katerega Versailleska mirovna pogodba ni mogla dati.

ZAJCI ZA PETROLEJ

Melbourne, Avstralija, 25. marca. — Trgovski minister Thomas W. White je izdelal načrt, po katerem bi Avstralija izmenjala 5.000.000 zajcev za ruski petrolej.

Z ozirom na to je že poslanec Garden stavil v zbornici predlogo, da vlada zaposli 100.000 lovcev, da streljajo zajce in jih zmrazene pošljejo v Rusijo v zameno za petrolej.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

DRAGO BAJT:

SLUŽKINJA HANA

Hana je samo služkinja in že zdavnaj se je sprijaznila z mišljeno, da v svojem bornem življenju ne bo doživela ničesar pomembnega in velikega. Prišla je v mesto, kot je pač to hotela usoda. O, si je predstavljala takole življenje vse lepše. Sanjala je o tem, da bo prava mestna gospodična, da bo nosila čevlje z visokimi petami in moderen klobuček. In če bo le mogla, pa si bo kupila še pisano svileno obleko. V mislih se je videla popolno gospodično, kako stopa ob visokih mestnih hišah in kako pogledujejo za njo. A sedaj je vse drugače... Nje ni zajemal buren tok življenja in ko je včasih vsaj nekoliko mislila na svet in življenje ob sebi, ni ulegla nikoli razglabljanju o tem, zakaj je na svetu tako, da nekateri živijo v izobilju in brezdelju, medtem ko se drugi potepajo pri delu in se je njih življenje težko. Tako pač mora biti, si je rekla in je bila zadovoljna, da ima za trdo opravljeno delo na razpolago tesno, nepobeljeno sobico in kos bomega grizljaja. Udala se je takemu življenju, ker boljsega ni bila vajena nikoli. Kmalu je pozabila na sanje o gospodični in je bila sedaj samo služkinja, kot jih je tisoče po naših mestih in ki doživljajo vse enako usodo.

Hana je bila pridna in poštena, zato so jo imeli gospodje radi kot svojo. Pa se je vendar primerilo, da je krenila s te poti in pri tem doumele sebe, vso težo greha, usmiljenje in odpuščanje. Bilo pa je tako:

Nekega večera Hana ni mogla zaspati. S široko razprtimi očmi je strmela v tupo pred seboj in kot se nikoli ne zaslutiti, da se mora zdaj pa zdaj nekaj zgoditi. Obhajale so je težke slutnje. Morala je misliti na vse: na svojo mladost, na rajkega očeta, na dom, na mater. Ustavila se je ob sebi in morda prvič v življenju iskala smoter svoji bitnosti in svojemu čakanju. Take misli so jo težile in Hana jih je skuša-

la odgnati, a ni mogla. Oddahnila se je, ko je začutila, da ji lega na oči spanec.

Tedaj je na vrata nalahko potrkal. In je morala znova odpreti vrata. Pomislila je, kdo da bi bil v tej pozni uri. Zazrla se je proti vratom in v temi iskala obrise podbojev. Domislila se je, da bi rekla "No, ter!", pa je bila tako trudna in usta so ji bila kot zalepljena. Vrata pa so se kar sama odprla in na pragu je stala ona sama — Hana.

"Čudno je to," si je dejala. "Jaz ležim tu in tam na vratih je tudi Hana..." Zdelo se ji je, da ji mora postati pri duši lažje. Saj to Hana na vratih je že davno pričakovala. In kot da bi ona na vratih uganila njene misli, je stopila k njej, čisto blizu, tako, da je Hana videla samo obraz.

"To si torej ti, Hana?" si je rekla ona v postelji in se nasmehnila. Zrla je v te oči pred seboj in si ni mogla kaj, da bi ne stegnila rok in položila to trudno lice pred seboj. Ustrašila se je: saj to ni ona, Hana! To je vendar obraz njene matere. Ali ni to čudno? A Hana boža zgrabano lice svoje matere, boža kot v otroških letih, ko se je v boli zatekala k temu materinemu obrazu in vselej našla tolažbo. Potem se je zgrozila. Koža na materinem licu se je udajala in videla je, da boža gole kosti. V njo je zastrmel lobanja z votlinami. Kriknila je in se zavedla... V sobi je bila tema. Zunaj nekje je zavijal pes in reklo je stopal po tlaku pod njenim okonom. Nato je bilo vse tiho in kot izumrlo... Hana so prevzele težke slutnje in jutranji svet jo je našel budno.

Jutrat je Hana prejela drobno pismo. Z okorno in neveselo roko je mati pisala, da je bolna. Nič več. Vse drugo si je Hana mislila. Vedela je, da leži njena mati prav sedaj sama na borni, polomljeni postelji in da morda hrope v smrtnem boju. Obiskujejo jo sosede. Ta ji prinese jube, ona

to on to. Mati tam daleč za gorami čaka, betežna in nemočna, da bo zdaj-zdaj stal na vratih poštni sel in ji izročil pismo oči Hane. In bo v tem pismu denar, da si bo lahko kupila kaj za približek in bo še ostalo za zdravila.

Hani je hudo, ko mora misliti na bolno mater. Hana je sirota, sama nima ničesar. Saj dela samo za svojo sobico, za hrano in za kak kos obleke. Denarja nima. In v mislih na mater je tega dne Hana postala tatica. Iz predala v gospodni spalnici je vzela stotak, ga brez misli na greh lepo zložila v pismo in ga tako poslala materi, tj. daleč za gore...

Čutila se je olajšana. Vedela je, da bo mati vesela in je bila prepričana, da bo ozdravela. Sto dinarjev je mnogo in se z njo da kupiti tudi zdravje. Da, Hana ima rada svojo mater! — Zvečer je molila k Bogu za materino zdravje in za njeno dolgo in srečno življenje. Ko pa se je ozrla na razpetega moža na križu, se ji je zdel obraz Krista strog in trd, kot se nikoli. S krvavimi sragami oskropljene oči so zrla na njo strogo in očitajoče. In brez vsake misli, kar iz sebe, se je Hana zavedla. Nekje, iz njenih globlin je šepetal nekdo:

"Kradla si..."

Kot v opravičilo sebi, Bogu in vsemu, kar jo je obdajalo, je skoraj kriknila:

"Odpusti, moj Bog, odpusti mi! Kradla sem! Za mater... za mojo bolno mater!"

A Kristov obraz je isti. Sama strogost in grenko očitanje, kot da bi hotel reči:

"Hana, kaj si storila? Glej, križali so me za človeške grehe... in ti me znova pribijaš na križ..."

In se ji zdi, da vse okoli nje govori: "Kaj si storila, Hana? Glej..." A Hana se brani: "Za mater, za bolno mater..." Pa je zaman. Očitaje ne pomeha, raste in se razbohoti v šum. Hana bo znorela. — Vstane in ne ve, kaj. Hipoma se mečesa domisli. Ogrne si ruho. Nato stopa po temnih sobah in obstane pred vrati gospodnje spalnice. Nič ne premišlja. Z obema rokama tolče po vratih, ihti in prosi.

"Gospa, odprite... odprite Hani..."

Ko stoji pred njo gospa, se zruši k njenim nogam in med ihtenjem izpove svoj greh.

"...za mater... ne za sebe, gospa... Vrnila bom... prav gotovo vrnem... odslužim..."

Gospa strmi v dekle pred seboj. Nekaj časa razmišlja.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELJINE.

— Rojak Joseph Opcka, ki je bil dolgo vrsto let uslužben pri The White Motor Co. v Clevelandu, se je te dni zelo nevarno ponosrečil pri delu v omenjeni tovarni. Težak kos železa mu je padel na nogo in mu je dvakrat prelomil.

— V Barbertonu, Ohio, je 19. marca preminul rojak Anton Belovec. Podlegel je bil v bolnišnico in operiran, toda operacija mu ni mogla rešiti življenja. Star je bil 55 let, doma iz Košane pri St. Petru, od koder je prišel v Ameriko leta 1907. V Ameriki zapuščal ženo in eno hčerko ter enega brata, v starem kraju pa eno sestro. Pokojni je spadal k podpornemu društvu sv. Martina JSKJ. Svoječasno je bil naročnik G. N., toda depresija ga je prisilila, da je moral list opustiti, ker vsled brezdelja je bil močno prizadet.

ŽELEZA SAMO ZA 64 LET

Kongres nemških kemikov v Koelnu je odredil ponatis predavanja prof. Frohweina o pretečenem pomanjkanju železa na zemlji. Človeštvo potrebuje vedno več železne rude, saj narašča konzum letno za 35 odstotkov. Če bi ostal ta prirastek stalen, bodo zadostoval vse poznane rudne žile 58 let na Nemskem in 64 let v ostalem svetu. Potem bodo zaloge izčrpane, in bo zašlo človeštvo v obupne težkoče. Prof. Frohwein priporoča takojšnje iskanje železnih ležišč, in sicer najrajši istočasno po vseh delih sveta. To bi bila hvaležna naloga za Zvezo narodov. Doseganje zaloge bodo kmalu izčrpane, ker so ostale neraziskane v rudarskem ozirju tri četrtine površine zemeljske oble. Človeštvo je stalno shajalo s starimi rudniki. Med tem so n. pr. mogočne rudne žile na Daljnem severu, kjer bi bilo prav lahko urediti mednarodne plavže in livarne.

Bogve, na kaj misli! Ali ima tudi ona kje mater? Obraz se ji zjamsi.

"Hana, vstani! Dam ti ta stotak. Za tvojo mater dam! Naj ti se Bog odpusti, jaz sem ti že... Drugič pa rajši prosim, ne bom ti odrekla..."

Hana se je vrnila v svojo sobico. Pomirjena je sedaj zrla v razpelo in zdelo se ji je, da je tudi obraz Krista spokojen in miren. Dolgo v noč je prebela v razgovoru s svojim Bogom...

Tako je služkinja Hana doumela sebe, greh, usmiljenje. In še več: božje in človeško odpuščanje...

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

Med njimi je bil tudi poročnik d'Ouvelles. Marjanin mož je sklenil dovršiti v Franciji svojo poroko in zato je hotel poiskati otroka Magdalene Bachelinove.

Po prihodu v Pariz je bila prva njegova skrb oditi v delavnico, kjer se je bila Marjana spozabila tako daleč, da je morala delati pokoro v kaznihi. Prvi poset zakoncev d'Ouvelles je veljal torej lastnici delavnice, kjer se je Marjana učila šivati.

Močno razburjena je zagledala bivša delavka dom, ki ga je bila zapustila kot zločinka.

Poročnik je pač razumel, kaj se godi v Marjaninem sren, kajti prosil jo je, naj počaka, da se vrne iz delavnice.

Gospa Poidevinova ga je prijazno sprejela. Toda že pri prvih njegovih besedah ga je presenečeno pogledala, ker ni uiti najmanj pričakovala, da bo govoril o Marjani.

In brž je šla povedati vsem delavkam, kdo je prišel.

Vest, da jim bo vzeto njihovo "dete delavnice" je vse bivše Marjanine družice globoko užalostila. Toda zadovoljile so se s tem, kar jim je povedala gospa Poidevinova.

Najprej dobi sirota očeta, potem pa tudi rodbino, — je dejala dobra žena. In povedala je ginenim delavkam na kratko, kaj se je zgodilo z bivšo njihovo družico in kako je s pozrti valnostmi pohim življenjem odkupila svoj mladostni greh.

Sicer jo boste pa takoj videle, — je pripomnila v odgovor na vročo željo radovednih deklet. — Videle jo boste, kjer je tu.

In odprla je vrata, za katerim je čakal poročnik.

Hvaležna bi vam bila, gospod, — je dejala, — če bi nam predstavili gospo d'Ouvelles.

Toda delavke so že odpirale okna, da bi videle Marjano. Poročnik se je ozrl in zagledal svojo ženo na pragu.

Marjana je zadržala, ko je zagledala pred seboj gospo Poidevinovo sredi delavk.

Povesila je oči, stopila h gospe Poidevinovi ji poljubila roko in zašepetala:

— O... hvala!... hvala, gospa!

In delavke so po vrsti objemale Marjano. Poročnik d'Ouvelles je ves ginen opazoval ta prizor.

Ko je bilo pozdravljanje in objemanje končano, je nanesel pogovor na otroka Magdalene Bachelinove. Dečka so bile poverile dobri ženi, nedavno osvojevali, stanujoči v okolici Pariza.

Zelo jo boste onesrečili, če ji zopet vzamete tega otroka, ker nima nikogar drugega na svetu, — je dejala gospa Poidevinova.

Marjana se je ozrla na svojo ga moža.

Pustiva ji ga, — je odgovorila, — ker bo lahko živela z nama, če bo hotela.

Poročnik je priklimal v znak soglasja.

Marjana je torej sklenila vzeti k sebi ženo, ki se je bila zavzela za ubogega otroka njihove delavnice. Zato ni hotela zapustiti Pariza, dokler bi ne izpolnila dveh trdnih obljub. Najprej je hotela stopiti pred sestro Genovefo in jo prositi za blagoslov. Toda v Salpatrieri je zvedela, da je minilo komaj nekaj tednov od smrti dobre prednice.

Do zadnjega trenutka svojega življenja je sestra Genovefa prosila boga, naj ji odpusti to, kar je smatrala za svoj edini greh, namreč nedolžno laž, ki je z njo pomagala Marjani, da je stopila na mesto Henrike Gerardove in se dala pod njenim imenom odpeljati v kaznilnico na Louisiano.

Predno je izdihnila svojo blago dušo, si je dala sestra Genovefa prinesiti beli križ, ki je pred njim vsak dan klečala. V smrtnem boju ga je poljubila in zašepetala:

— To je bilo za rešitev ubogega nedolžnega dekleta, moj bog, odpusti mi to laž... Da, odpuščena mi bo... odpuščena...

In izdihnila je.

Marjana je zapustila Salpatriero s težkim srcem.

Dobre prednice, ki bi jo bila tako rada videla, ni več med živimi, — je dejala svoji mu možu, ki jo je čakal pri vratih — Da bi našla vsaj zdravnika, — je pripomnila.

To je bil res drugi človek, ki bi ga bila Marjana rada videla, predno zapusti Pariz mor-da za vedno.

Tesno ji je bilo pri srcu, ko se je bližala zdravnikovemu domu. Prosila je svojega mo-

ža, naj stopi naprej in obvesti zdravnika o njenem prihodu.

Zdravniku je bilo znano vse. Prijazno je sprejel poročnika.

— Privedite brž svojo ženo, — je dejal. — Zakaj pa ni prišla kar z vami?

In hitro je stopil naproti Marjani, ki je čakala v predsobi. Nalašč jo je sprejel zelo pri-srečno, kar je Marjano globoko ganilo. Pri-povedoval ji je o zadnjih trenutkih sestre Genovefe.

Marjani so solze zalile oči.

— Toda pri prvem vašem posetu ne sme o-stati, — je dejal zdravnik po kratkem premi-sleku.

Stisnil je poročniku roko in pripomnil:

— Oglasite se še...

Potem se je pa obrnil k Marjani, rekoč:

— Pričakujem vas zanesljivo pojutrišnjem ob treh.

Dan po tem posetu je govoril zdravnik z Luizo in Henriko v palači grofa de Linieresa, za naslednji dan je pa povabil obe dekleti k sebi.

XXXIV.

Od trenutka, ki je bil zdravnik obljubil Luizi, da bo kmalu videla svojega bivšega prijatelja brnsača, je dekle nestrpnost pričakovalo, kdaj se bo to zgodilo.

Ko je stopil Picard, ki naj bi spremljal njo in Henriko, je šla Luiza sama hitro prositi grofice, če sme k zdravniku na obisk.

Kako si razburjena, drago dete, — je dejala Diana in poljubila svojo hčerko na čelo.

Zdi se mi, da se od večeraj nekam svečano pripravljate na obisk našega dragega doktorja.

Če je tvoje sree tako polno hvaležnosti za njegovo očetovsko skrb, ti lahko samo čestitam.

Toda pri vsem tem navideznem presenečenju se je grofica pomembno ozrla na Henriko, kakor bi ji hotela reči:

— To je dobro znamenje!

In res je grofica želela, da bi se uresničil zdravnikov načrt glede Luizine možitve; in mislila je, da se skriva v Luizini vnemi, v njenem nestrpnem pričakovanju ure odhoda k zdravniku veselje, da se bo zopet sestala s svojim prijateljem iz težkih dni.

Odkar se je govorilo v grofovi palači samo o poroki, si ni privoščil Picard niti trenutka miru.

Lastil si je vse zasluge za to, da je privedel do srečnega konca ljubezen viteza in Henrike, in napram drugim služabnikom je postal zelo samozavesten.

Ko se je pa pojavil snubač tudi za Luizo, je obstal Picard pred koeljivim vprašanjem, ki ga je tako zbegal, da sam ni prav vedel, kaj storiti.

Vpraševal se je, kateremu izmed treh gospodarjev bo v bodoče služil.

Saj imam vse tri rad, — je mrmral sam pri sebi. — In umrl bi od žalosti, če bi se moral od kateregakoli ločiti.

Zaenkrat je pa stari sluga zvesto služil vsem. In tako je čakal v predsobi že dobro uro, ko sta končno prišli Luiza in Henrika, da bi ju spremlil k zdravniku. Vso pot je Picard navdušeno hvalil svojega gospodarja in mladeniča, ki se je hotel oženiti z Luizo. Zgovorni stavec je prisegal, da na vsem svetu ni takih zaročen-eev.

(Dalje prihodnjič.)

PREDSIEDNIK KUBE

Mendicta (levi na sliki) je delavatu te otoške republike silno nepriljubljen. Ogorčenje proti njemu se je izražalo v generalni stavki, katero je pa nasilno zlomil. Delavstvo očita Mendicti, da je v službi ameriških kapitalistov.

NAZNANILLO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom žalostno vest, da je nepričakovano preminul naš ljubljani sin oz. brat —

JOHN VODOPIVEC

Umrl je 5. marca za posledicami v avtomobilski nesreči. Rojen je bil 13. septembra 1913 v Dodson, Md. Bil je član JSKJ. In SNPJ. Pogreb se je vršil iz katoliške cerkve v Kitzmiller na pokopališče v Nethken Hill, Elk Garden, W. Va.

Dolžnost nas veže, da se zahvalimo vsem prijateljem in znancom, ki so nam pomagali na kakršenkoli način in nas tolažili v tako žalostnih in težkih urah.

Najlepša hvala vsem darovalcem za številne krasne vence in sv. maše zdušnice in vsem, ki so ga obiskali ob mrliškem odru ter spremlili na zadnjem potu k večnemu počitku.

Ti pa, ljubljani in od nas nikdar pozabljeni sin in brat, spavaj mirno v preranem grobu.

Zalutajoči ostali:
FRANK in IVANKA VODOPIVEC, starši;
FRANK, JOSEPH, brata; JENNIE, MARY, VERA, sestre.
Kitzmiller, 22. marca 1935.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmernne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

58

— Kaj neki hoče? — Slutaja preteče nevarnosti se ga poloti. Neumnost! Lovec je pričal zanj in sam gospod Henrik ga je oprostil. — Mogoče mu moram kopati korenine? Ali pa je mogoče našel kako rudo, ki jo hoče poskusiti in prinesem mu je naj celo vedro. — Pomirjen gre dalje. Toda vedno dalje se mu dozdeva pot, po kateri gresta. In z višine jima miga križ. Wolfrat obstane.

— Gospod! Kam greva?

— Samo hodi za menoj! — pravi gospod Henrik in gre dalje. Ko opazi, da mu Wolfrat ne sledi, se vstavi, obrne obraz in vpraša smeje.

— Ali morda nočeš iti za menoj?

— Gotovo, gospod.

Počasi korakata po strni poti v kreber. Prideta do tekoče vode.

— Napolni vedro! — zapove prošt.

Wolfrat uboga.

— Samo pojdi za menoj.

Vedno bližje prihajata k križu. Iz Wolfratovega obraza izgine vsaka kaplja krvi, oči mu gore, in vedro, ki ga nosi na rami, se trese, da se voda razliva čez rob. Ko prideta na vrh, pravi gospod Henrik:

— Pridi sem, Wolfrat! — Pokaže krvne madeže na Kristusu. — Samo pogledj grde madeže! Vzemi vodo in jih izmij. — Nasproti križu, ki je žarel v solnenu sijaju, sede na kamen in se odkrije. — No, zakaj se obotavljaš?

Wolfrat postavi vedro na tla, zajema vodo s prgiščem in umiva in umiva.

— Ni jih mogoče izmiti, gospod! — pravi čez nekaj časa z votlim glasom. — Zagrizli so se v les.

— Da, greh se zagriže! — Kakor tukaj v les, tako tudi v srce. To je kot rja na jeklu. Samo pusti grdi madež in ga ne izbriseš ob pravem času, žre dalje in dobro orožje je uničeno, neuporabno za vse čase in vreči ga moreš med staro železje. — Gospod Henrik ga pogleda, — ali v ogenj! Umivaj, Wolfrat, umivaj! Stori iz ljubezni do nesrečnika, ki je tako težko onečastil sveto podobo. Pomisli samo, hodi okrog med ljudmi in se nikomur ne upa več pogledati v oči. Pri vsakem koraku, ki ga sliši, se zgane. Vsaka beseda, ki jo vjame njegovo uho, zbuditi njegov strah. Šumeče listje, šepetajoči veter, žuboreča voda, tiha noč, kot glasni dan, vse je postalo njegov savažnik. Kar sliši, vse zveni v vzdihu, s katerim se je zgrudila njegova žrtve. Kar vidi, vse se mu sveti kot kri. V njegovi samotni stiski nobene tolažbe, nobenega upanja! Njegovo srce bi zakričalo, proti nebu, toda pred seboj vidi vedno samo božjo podobo, ki jo je omadeževal in onečastil in njegove ustnice ne poznajo več molitve! — No? Ali madeži izginjajo?

— Ne, gospod! — Besede zvane, kot bi roka davila njegovo grlo in roke mu omahnejo kot bi ohromole.

— Samo ne odnehaj! Potrudi se še malo! Tako! Tako! Delaj za nekoga, ki se dvojno kaznuje, ker misli, da bo ubežal kazni, ki mora biti postavljena za vse, kar je slabo in krivično! Samo naj! Božja jezna pravica ima še hitrejši korak! Težka kazen mu je že priklenjena na noge kot veriga in teče in teče in pri tem udarja z verigo na vse strani in potegne s seboj še drugega v prepad! Zakaj si prenehal umivati? Tako! Samo ne odnehaj! In povej mi, ali imaš mogoče njivo detelje?

— Imam za moje koze, — pravi Wolfrat.

— Ali si že kdaj imel v detelji niti?

Wolfrat prikima.

— Kaj ne, si jih prezel kot bolnik prvi pojav bolezni. Ko bi jih bil takoj izpulil! Tako pa si jih pustil in ko si čez teden zopet prišel tja, tedaj je bila že polovica lepe njive požrta. Kaj ne, da? In pogledj! Kdor je to naredil — gospod Henrik pokaže na madeže, katere je Wolfrat s tresočo roko umival, — nosi sedaj tudi v sebi škodo. Najprej mu bo požrlo vse, kar je še dobrega in zdravega, nato pa bo zlezlo iz njega in če ima očeta in mater, bo žrlo na njih, in če ima ženo in otroka — — Wolfrat? Ali ti je slabo?

Wolfrat z rokami zajema vodo.

Gospod Henrik molči nekaj časa, nato pa vpraša:

— Ali madežev še vedno ne moreš umiti?

— Napol se že izginili. — mrmra Wolfrat z globokim glasom, — toda drugi —

— Samo umivaj! Nič se ne brigaj za čas. Jaz bom že počakal. In še onega drugega morem pričakati, da pride in mi pokaže rdeče roke. Samo če tedaj za umivanje že ne bo prepozno. In če bi celo ne hotel govoriti, eden je še vedno tukaj, ki bo v grozni uri govoril proti njemu!

S plahimi očmi gleda Wolfrat na proštove ustnice.

— Eden, ki ga je videl! — pravi gospod Henrik in pokaže na križ: — Ta-le Wolfrat!

— Ta! — Zmeden nasmeh izpreleti Wolfratove ustnice in počasi dvigne oči. Nato pa zmaje z glavo. — Les še nikdar ni govoril!

Senca oblaka zleti čez zemljo.

— Misliš? — se smeje gospod Henrik.

S težko sapo se skloni Wolfrat čez vedro, da bi s prgiščem zajel vodo. Tedaj pa zadoni iz zraka votlo mrmranje, ki se razraste v hobeče grmenje in se skonča s silnim treskom. Plaz je s pečin spsnil zadnji sneg.

Wolfrat stoji bledega obraza, groza ga spreleti in z njegovih tresočih se rok kaplje voda.

— Ali si slišal, Wolfrat? — pravi gospod Henrik, medtem ko se med skalami lovi odmev.

— Plaz je bil, samo plaz.

— In kdo mu je ukazal govoriti in mu je dal noge?

— Solnce.

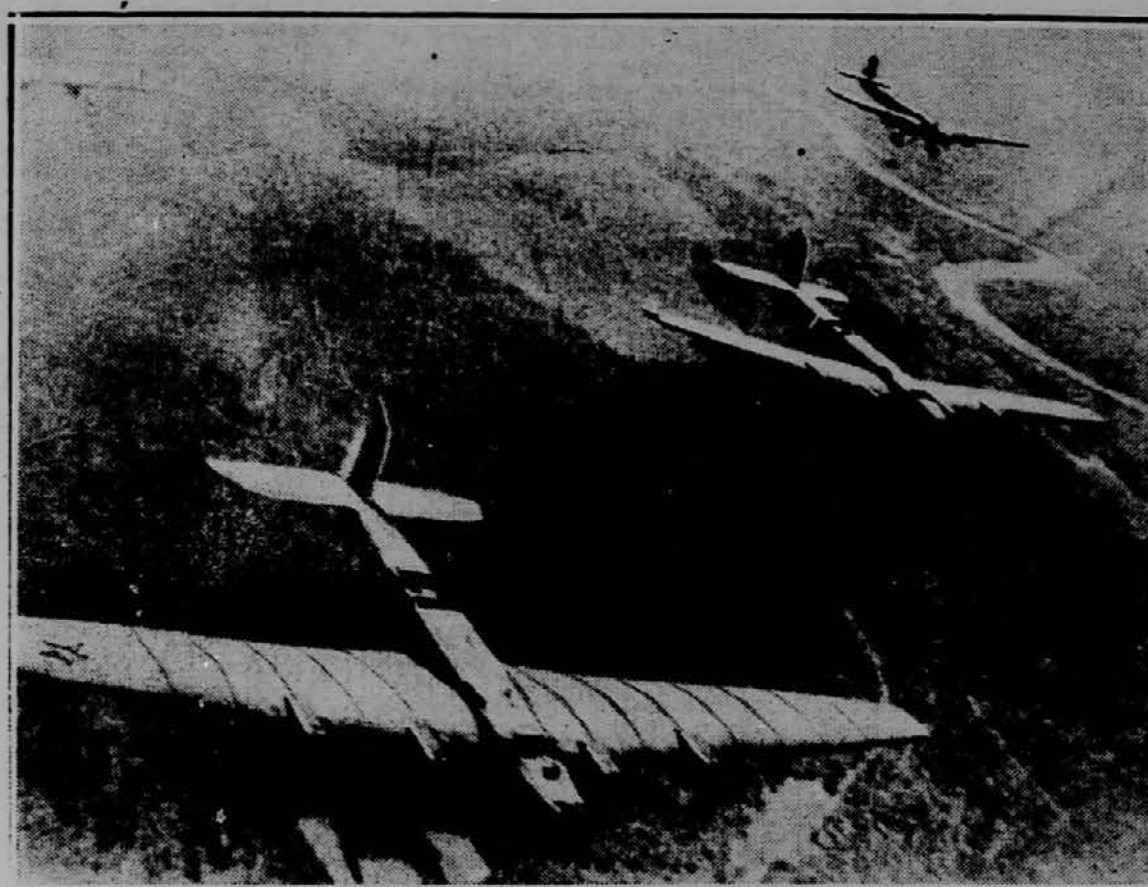
— Kar sije, kaj ne? In kdo pusti solnce sijati?

Wolfrat si z rokami zakrije obraz, celo njegovo telo se strese kot drevo v viharju. Nato pa razkrili roke.

— Nič več ne morem držati, mora ven! — S stokom pade na kolena in se s pestmi udari po prsih. — Jaz — jaz — jaz sem napravil! Jaz sem ga zabodel!

(Dalje prihodnjič.)

SOVJETSKA LETALA NAD MOSKVO

Ko so praznovali v Rusiji obletnico rdeče armade, so se vršili nad Moskvo veliki zračni manevri. Na sliki vidite nekaj najmodernejših letal, ki so opremljena z bombami.

Iz Jugoslavije.

Strašna smrt matere in štirih otrok.

V Slavkoviću v zabukovškem srezu je zadela grozna nesreča rodbino kmeta Velika Radojčića. Zvečer je vsa družina — Velika z ženo in šestimi otroci — že zgodaj legla k počitku. Nekaj ur pozneje pa je očeta zbudil otrok, katerega je dušil dim. Veliko je hitro vstal in z grozo opazil, da gori hiša. Zbudil je vso družino ter dva otroka srečno spravil skozi okno na varno. Za ženo in štiri otroke pa je bilo že prepozno. Ogenj jih je zajel in naglo se je udril lesen strop. Hiša je z nesrečno materjo in štirimi otroki zgorela do tal.

Ogenj je nastal zaradi nepogašene žerjavice na ognjišču. Od tleče žerjavice so se vnele iveri, od njih pa leseni strop. Hiša je gorela kakor bakla, ker je bila na podstrežju shranjena večja količina mesa in slanina. Nesrečna žena, ki je zgorela, je bila še mlada, in vsi štirje otroci — sami dečki — so bili pod 14 leti. S hišo so zgorela tudi vsa živila in sploh vse premoženje revne družine.

Samomor dveh Slovencev v Osičku.

V Novi ulici v Osičku so našli nezvestnega brezposelnega delavca Ivana Mušiča, ki je vdihaval strupene ogljikove pline. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer pa je predlegel poškodbam. — Istega dne je pil uslužbenec konzumne zadruge Ljudevit Smrekar octovo kislino. Tudi njega so prepeljali v bolnišnico. Njegovo stanje je resno.

Senzacionalen proces v Osičku.

Te dni je okrožno sodišče v Osičku obsodilo morilec sodnega pristava Branka Milutiniča.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

New York City.

noviča iz Podravske Slatine, in sicer 20-letnega Mirka Habla ter 25-letnega Milana Filipovića vsakega na 15 let ječe ter na dosmrtno izgubo častnih pravic. Poleg tega bosta morala vdovi umorjenega Milutinovića plačati 60.000 Din odškodnine, logarju Humiću pa 6000 Din odškodnine, ker sta ga pri napadu rudo ranila. Filipović si je izprosil tridnevni rok. Habel se je pritožil, drž. tožilec pa zahteva revizijo procesa.

Strašno maščevanje užaljenega

V Mandalini pri Šibeniku je bil izvršen strašen zločin. 21. leten delavec Mate Čaplak je zaklal z velikim kuhinjskim nožem 38-letnega delavca Jurkovića Spiru, očeta štirih otrok zaradi tega, ker ga je nekaj dni prej Jurković s svojim bratom pretepel. To se je zgodilo v neki gostilni. Čaplak je zelo občutljiv fant in je tožil, da ga vse boli ter da se mora maščevati. Na pustni večer je prišel v gostilno in tam naletel na Jurkovića. Kasneje je Jurković šel na stranišče, Čaplak pa takoj za njim. Jurković je slutil, kaj namerava Čaplak, in je zaklenil vrata. Vmešal se je tudi gostilničar in ukazal Čaplaku, naj se takoj izgrubi iz gostilne. Čaplak je obljubil, da bo miren. Ko se je Jurković vrnil v gostilniško sobo, mu je Čaplak ponudil kozarec vina in vsi so mislili, da je znamenje pomirjenja. V tem trenutku pa je Čaplak potegnil nož in udaril s njim po Jurkoviću toliko časa, da se je Jurković zgrudil na tla. Nato je Čaplak pobegnil, pa so ga neki mornarji dohiteli in ga zvezali ter izročili došlim orožnikom. Ubiti Jurković je bil znan kvartač in pretepač. Družino je zamenjal in ji ni dal potrebnega denarja za vzdrževanje, pač pa je še otrokom jemal denar, da je lahko pil. Ubijalca so izročili sodišču.

Oče naročil uboj lastnega sina.

Pred senatom okrožnega sodišča v Petrinji se je te dni zagovarjal Milan Arbutina iz Korduna, ker je najel Gjura Bogdaniča in mu dal 100 Din, če ubije njegovega sina. Bogdanič je denar vzel in ga nato v družbi s sinom zapil. Stari Arbutina pa ni odnehal in mu je še dvakrat dal po 1000 Din, če spravi sina s sveta. Bogdanič je denar vzel naposled pa sinu povedal, kaj hoče oče od njega. Sin je zaradi tega očeta prijavil oblastem. Pri razpravi je stari Arbutina tr-

dovratno vse tajil, toda Bogdanič je pod prisogo izpovedal, da mu je celo obljubil 3000 Din nagrade, če ubije sina. Milan Arbutina je bil obsojen na leto dni zapora.

Senzacionalna tožba zagreškega zdravnika.

Zdravnik dr. Branko Bresan, ki je bil internist na rentgenološkem oddelku ok. urada za zavarovanje delavcev v Zagrebu, je sedaj vložil tožbo proti uradu in zahteval 1.200.000 Din odškodnine, češ, da si ne zaradi pomanjkljivih varnostnih naprav inficiral levo nogo, ki so mu je morali amputirati.

Strašen samomor.

V Vlasenici blizu Sarajeva si je na strašen način končal življenje 30letni mizarski mojster Veljko Gavrić. Dal je v dinamično patrono in jo zažgal. Dinamit je eksplodiral in mu raznesel vso glavo.

Možu nasula pakrike v oči.

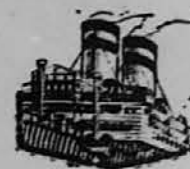
Iz Subotice poročajo: Poštar Dušan Knežević se je nedavno zagledal v Janjo Lisjak in pričel hoditi z njo. Ko jo je nekoč videla na cesti v družbi nekega mlajšega človeka, jo je napadel in ji prizadel več ran. Ker se je bal, da ne bi stvar prišla pred sodišče, se je odločil popraviti pogreško tako, da zaprosi za Janjino roko. Janja se je proti volji svojih staršev poročila z njim, toda kmalu se je pokazalo, da Knežević kot mož ni nič boljši kakor Knežević kot ženin. Ze po nekaj tednih je Janja zbežala od njega k staršem. Knežević je odločno zahteval, naj se vrne k njemu in grozil vsej njegovi rodbini. Stari Lisjak je svetoval Janji, naj zmerom nosi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

210 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

27. marca: New York v Hamburg
Saturnia v Trst
Manhattan v Havre
29. marca: Berengaria v Cherbourg
Bremen v Bremen
30. marca: Paris v Havre
Stuttgart v Hamburg
Rex v Genoa
5. aprila: Olympic v Cherbourg
Europa v Bremen
6. aprila: Champlain v Havre
10. aprila: Washington v Havre
12. aprila: Majestic v Cherbourg
13. aprila: Ile de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
19. aprila: Berengaria v Cherbourg
Bremen v Bremen
20. aprila: Roma v Trst
Paris v Havre
24. aprila: Manhattan v Havre
26. aprila: Europa v Bremen
Aquitania v Cherbourg

27. aprila: Lafayette v Havre
Rex v Genoa
3. maja: Majestic v Cherbourg
4. maja: Champlain v Havre
5. maja: Washington v Havre
Berengaria v Cherbourg
10. maja: Bremen v Bremen
11. maja: Paris v Havre
Conte di Savoia v Genoa
15. maja: Aquitania v Cherbourg
17. maja: Europa v Bremen
Saturnia v Trst
18. maja: Ile de France v Havre
22. maja: Majestic v Cherbourg
Manhattan v Havre
25. maja: Champlain v Havre
Rex v Genoa
28. maja: Bremen v Bremen
29. maja: Berengaria v Cherbourg

Ali imate Koledar za l. 1935

Za 50 centov dobite

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA — POVESTI, ČLANKI IZ ZEMLJEPISJA, ZGODOVINE IN NARAVOSLOVJA. — POLEG TEGA SPISOV DVEH NAŠIH PISATELJEV TROHE IN RUPNIK A; ŠALJIVKE BUKOVINSKEGA.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York, N. Y.

Pošljite naročilo še danes!

ZA KRATEK ČAS IN ZABAVO

NASLEDNJE KNJIGE TOPLO PRIPOROČAMO LJUBITELJEM ZDRAVEGA HUMORJA

DOMAČE ŽIVALI. 72 strani. Cena	30
GODČEVSKI KATEKIZEM. 61 strani. Cena	25
HUMORESKE IN GROTESKE. 180 strani. Cena	30
12 KRATKOČASNIH ZGODBIC. 72 str. Cena	25
PO STRANI KLOBUK. 150 strani. Cena	50
PREDREŽANI. PREŠERN IN DRUGI SVETNIKI V GRAMOFONU. 118 strani. Cena	25
SLOVENSKI ŠALJIVEC. 90 strani. Cena	40
SPAKE IN SATIRE. 150 strani. Cena	90
TIK ZA FRONTO. 150 strani. Cena	70
TOKRAJ IN ONKRAJ SOTLE. 67 strani. Cena	20
TRENUTEK ODDIHA (Knjiga vsebuje tudi šalofgro "Vse naše"). 180 strani. Cena	50
VESELE POVESTI. 79 strani. Cena	35
ŽENINI NAŠE KOPRNELE. 111 strani. Cena	45

TE KNJIGE LAHKO NAROČITE PRI:

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.